

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 12 września 2017 r.,
sprawy **A. B.**,
skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.,
z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w B.,
z dnia 20 lutego 2017 r., sygn. akt IV Ka (...),
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w B.,
z dnia 26 października 2015 r., sygn. akt III K (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację, jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć
skazanego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 26 października 2015 roku, sygn. akt III K (...), A. B. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za które wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 20 lutego 2017 r., sygn. akt IV Ka (...), po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez oskarżonego A. B., zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w ten sposób, że z kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu wyeliminował przepis art. 4 § 1 k.k. i na podstawie art. 286 § 1

k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k. i art. 11§ 3 k.k. oraz art. 37 a k.k. w zw. z art. 34 § 1 a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat ograniczenia wolności i w czasie jej trwania zobowiązał oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym, a w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w B. wniósł obrońca skazanego A. B. , zarzucając obrazę przepisów postępowania tj. art. 439 § 1 pkt 1a k.p.k. oraz art. 440 k.p.k.

W konkluzji obrońca skazanego wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w B. i poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego w B. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II instancji.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w B. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego A. B. jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym, uzasadniającym jej oddalenie w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Na wstępie wskazać należy, że w sytuacji, gdy w wyroku skazującym orzeczono wobec skazanego karę ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne, kasację na korzyść skazanego wnieść można jedynie z powodu uchybień wskazanych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 w zw. z § 2 k.p.k.). W realiach przedmiotowej sprawy pomimo, że autor kasacji podniósł zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej (art. 439 § 1 pkt 1a k.p.k.), to jednak przedstawiona na poparcie tego twierdzenia argumentacja jest całkowicie nietrafna i – w ocenie Sądu Najwyższego – miała na celu jedynie ominięcie zakazu z art. 523 § 2 k.p.k. Ustawą z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (*Dz.U. poz. 437*) do art. 439 § 1 po pkt 1 dodano pkt 1a w brzmieniu: „1a) w wydaniu orzeczenia brał udział sędzia lub sędziowie wyznaczeni z pominięciem sposobu wskazanego w art. 351, co do których nie uwzględniono wniosku o wyłączenie złożonego zgodnie z art. 40a” (art. 1 pkt 109 ustawy z dnia 11 marca 2016 r.).

Wymieniona ustawa weszła w życie z dniem 15 kwietnia 2016 r., za wyjątkiem przepisów dodających art. 40a k.p.k., art. 439 § 1 pkt 1a k.p.k. oraz zmieniających art. 351 k.p.k. (art. 1 pkt 5, 81 i 109 ww. ustawy z dnia 11 marca 2016 r.), które pierwotnie obowiązywać miały od 1 stycznia 2017 r. (art. 28 ustawy z 11 marca 2016 r.), aczkolwiek termin ten przesunięto najpierw na 1 lipca 2017 r. (art. 9 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. poz. 2103), a następnie 1 stycznia 2018 r. (art. 13 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. poz. 1139), by następnie ustawą z dnia 12 lipca 2017 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (*Dz.U. poz. 1452*) w ogóle uchylić art. 1 pkt 5, 81 i 109 ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (art. 12 ustawy z dnia 12 lipca 2017 r.). Nie sposób zatem uznać, że w sprawie – na etapie postępowania odwoławczego – doszło do obrazy art. 439 § 1 pkt 1a k.p.k., skoro przepis ten – podobnie jak art. 40a k.p.k. – nigdy nie wszedł w życie.

Skład Sądu odwoławczego został wyznaczony zarządzeniem z dnia 23 grudnia 2016 r. (*k. 680*), po uprzednim rozpoznaniu wniosków A. B. o wyłączenie wskazanych przez niego sędziów od orzekania w sprawie. Skład ten został prawidłowo wyznaczony na podstawie art. 351 § 1 k.p.k.

Zarzut kasacyjny w pozostałej części nadzwyczajnego środka zaskarżenia wypadało ocenić jako niedozwolony ze względu na ograniczenie wynikające z art. 523 § 2 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy oddalił kasację w trybie określonym w art. 535 § 3 k.p.k., a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążył skazanego.